

ELS TREBALLS SE PUBLI-
QUEN BAIX LA RESPON-
SABILITAT DE LLURS
AUTORS
NO'S RETORNEN ELS ORI-
GINALS

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

PREUS DE SOTSCRIPCIÓ:
TRIMESTRE 1'50 PESSETES
ANUNCIS: A PREUS CON-
VENCIONALS
NUMERO SOLT: 10 CÉNTS.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
RAMBLA DE SANT JOAN, 50, BAIXOS = TELÉFON 256

TARRAGONA, Diumenge, 17 de Novembre de 1918

ESTABLIMENT TIPOGRÀFIC:
LLORENS I CABRÉ = CARRER DE FORTUNY, NÚM. 4

La Victoria de la Humanitat

Ha acabat la guerra...

S'ha rebut la grandiosa nova de la sumissió alemanya. Ha acceptat l'armistici amb totes llurs condicions, lo que vol dir que Alemanya s'ha rendit.

Quatre anys i tres mesos ha durat la guerra, la gran guerra. Ja s'ha acabat!!!

Si no fos per els milions de vides que ha costat, moriríem de alegria; avui, fins havent guanyat els nostres ideals, plorem de dol. Catalunya també ha pagat fortament el seu tribut de sang...

Ha nascut l'obra més gran de la Humanitat: el regoneixement del Dret sobre la Força, i el part ha sigut tan dolorós que els plans han repercutit per tot el món...

Ara comença una nova vida per a la Humanitat.

També es descobreix un interrogant inquietós: ¿qué passarà? ¿La Humanitat sabrà ser digne del temps que vé?

¡Oh, déus! Il·lumineu al món en aquesta hora tan immensa!...

Mentres tant, els rius de sang que va provocar l'ambició teutònica encare corren... ¡Ploreu, mares, ploreu!; aquesta sang va sortir de les vostres entranyes!...

Peró Alemanya també haurà ben pagat sa culpa...

Al Poble

Els qui en els quatre anys de la guerra més gran que registra l'Historia, hem viscut solidaritzats amb els ideals i els exèrcits de les Nacions Aliades, no devem contenir l'esclat del nostre entusiasme en el moment magnífic de la Pau Victoriousa. Han triomfat el Dret, la Rahó i la Justícia base de tota Llibertat, i s'ha enderrocat per sempre mes la Tirania opressora de les consciències i dels pobles. Mai com ara es ocasió de mostrar la nostra simpatia per aquells qui no han regatejat les vides dels seus fills, amarant amb sang generosa el bell previndre de l'Humanitat.

Ni un instant hem sentit una neutralitat que encobria les més baixes hipocresies. Bel·ligerants

del pensament els qui no hem pogut esser-ho al costat dels nostres germans que han donat dies de gloria a l'admirable Llegió Extranjera, com aquets avui ens trobem victoriosos. El nostre esperit ha recorregut els camps de batalla aprenent-ne totes les horres, totes les malvestats, totes les infamies... Per això en aquesta hora solemne gustem també les dolçors del triomf.

Els amics de la França immortal i de totes les nacions que al seu redós han salvat al Mon del nou esclavatge que l'amenaçava, queden convidats a la Manifestació que tindrà lloc avui diumenge 17 del corrent mes, a les deu del matí, a la ciutat de Tarragona.

La Comissió d'Amics de França.

RENOVACIÓ convida a tots els homens de idees lliberals, tant del camp com de tota la comarca, a la grandiosa manifestació que, amb la cooperació entusiasta de nostre Ajuntament, tindrà lloc avui, a les deu del matí, per a celebrar la victòria del dret, la raó i la justícia.

¡A tu, patria meva!

En mig de l'alegria que exterioriso amb rotundes afirmacions, amb sanglotants records, una fondíssima tristesa s'ha apoderat de mi; vull protestar-ne i no puc, vull referme'n, m'en avergonyixo i és més poderosa que la meva voluntat i que l'entusiasme delirant que ho omple tot.

La patria nostra espiritual, la heroica, la immortal França, ha sofert tant!; fills, mares, homes... ¿serà això?

La Bèlgica immortal, fita primera de la resistència, origen de l'èxit, aniquilada, subjugada vilment tant de temps... ¿serà això?

La fèrrea voluntat, mestra de voluntats, exemple formidable de vigor, de Anglaterra. La confederació anglesa, que ha sapigut violentar la seva llibertat individual, les seves sabies lleis, que, en essència són les nostres, les que enorgullien la nostra Catalunya, establint el servei militar obligatori... ¿Serà això?

La florida magestuosa de tantes oprimes nacionalitats en el jardí de la Humanitat... ¡Oh dolça i eterna Patria meva! ¿serà això?

El geste immortal dels Estats Units accedint a lliurar la Humanitat d'enviadors despotas... ¿Serà això?

¿Serà l'enfonsament definitiu d'aquesta (¡¡¡aquella!!!) Alemanya que amb satànica superbia volia envilir tota la Terra?

¡Oh Patria meva, bressol d'algües!... ¿què has fet, mansa, mansíssima, mentre els pobles esclaus demostraven voler la seva llibertat, amb sofriments immensos, amb penalitats inenarrables? Això, això és lo que no'm permet alegrar-me.

Aprofite't ara, fes, fes i no cridis solsament; mana, ordena, obra, no permetis la vilesa de que's teus fills no aprofitin el solemne moment en que totes les Nacions recobren la plenitud dels seus drets.

¡Visquen les llibertats de totes les Nacions!

PERE MARTELL.

Visió apocalíptica

D'aquell reialme sols runes queden. Els florons i les diademes de la corona imperial destillen sang.

Deserts els pobles, devastats com si el Nirvana hagués planat sobre d'ells, tant sols la mort cavalca fatídica per l'entorn.

El rei ambiciós i el primogènit sarcàstic contemplan astorats la seva obra i en el rictus de ses boques s'hi dibuixa una mueca horrible, vessanta d'ironia.

Els somnis de grandesa omnimoda, cobejada en jorns de deliri, com una llosa de plom, gravita sobre pare i fill aixafant-los.

Cains de la seva rassa exilada, ressona en sos cranis el brugit de milions de gorges que's maleeixen; són les veus dels seus, les sangnantes desferres del cataclisme.

La tragedia s'ha coronat i pare i fill marxen. El seu exòde serà un torment, puix cada pam de la terra que petgen és un record de la seva obra: i nous jueus errants no esperin trobar en el seu romiatge un Jordà que's purifiqui, ni un Tabor per a transfigurar-se, la Humanitat diu plasmats sos rostres en lo més pregón de l'ànima i l'estigma amb que estan sagellats no s'esborrarà mai.

El transcrit article fou publicat en un nombre de RENOVACIÓ del mes d'Abri de l'any 1916, i avui resulta de palpitant actualitat.

La profecia s'ha complert. La Germania imperialista i autocràtica resta enfonsada per sempre més. Els vells anacronismes; les tradicions de sang; la supremacia de la força bruta han sigut enderrocades, i per sobre les desferres de la tirania s'aixeca una Humanitat nova.

L'esclatant triomf dels aliats senyala a la nova Europa dies de pau i gemonor per a l'avenir.

Honor, doncs, a tots els herois anònims; als bruts llegionaris catalans, que amb la seva sang generosa han regat la terra de Promisió, fent triomfar la Llibertat i la Justícia.

¡Visca la França i els seus aliats!

R. HOMEDS MUNDO.

Remember

Are fa set mesos. Eren aquells jorns dolorosos en que les forces germàniques empeses pel vent de la victòria s'apoderaven de Chateau-Tierry, amenaçant seriósament la plaça de Verdún i semblaven pogner entrar a París a la primera empenya que donessin.

Els francs havien baixat a 66 i els qui des del 2 d'Agost de 1914 ens sentíem revoltats contra l'invasor de la França i el devastador de Bèlgica al passar pels carrers de la ciutat amb el periódic aliadofil als dits, desplegat com bandera de combat, érem mirats amb un geste despectiu i acompanyats amb una rialleta de llàstima per els neutralistes d'avui que aleshores s'enorgullien de dir-se germànífils.

En una tertulia se parlava de la guerra, de l'èxit fulminant dels atacs d'Hindenburg, de la falta de cotó que sofria Espanya «per culpa dels anglesos» i del malestar general del país.

Un senyor barceloní, de musculatura atlètica i apostòliques barbes, amb aire satisfet va exclamar:

—Això s'acabarà prompte, és qüestió d'un mes o dos. A l'altura que estan ningú pot duptar que la victòria definitiva és dels alemanys.

Vaig sentir-me l'ànima revoltada. No era possible que l'esforç de tants pobles junts que s'havien alçat per la justícia i el dret contra la força fos contrarrestat per aquells soldats que's deixaven lligar als peus de les ametralladores, i en un moment de sublim entusiasme vaig replicar-li:

—Miri, senyor M., els alemanys són a les portes de París, és cert, però jo li asseguro que abans d'acabar l'any, els aliats seran dintre d'Alemanya i el Kaiser sols passarà per sota l'Arc de la Estrella si els aliats li fan passar a peu davant del cayall del seu vencedor. Quan això arribi tindrà la satisfacció de donar-li el pésam.

La primera part de la meva profecia ja és completa.

La segona... encare pot cumplir-se.

J. BRÚ FERRER.

11 Novembre 1918.

Si llamamos historia al proceso de una vida dirigida conscientemente hacia un fin, no deberíamos llamar historia de la humanidad mas que al enlace de todos los actos y de todos los propósitos encaminados a realizar un ideal propiamente humano sobre la tierra. Quanto se desvie o se oponga al cumplimiento del fin de ser un hombre y formar una comunidad verdade-

ramente humana con los demás hombres, o ha de llamarse una perturbación o una enfermedad de la historia, o a lo sumo, una preparación o una prehistoria.

Y una de dos, o la guerra que termina no ha sido mas que el episodio más brutal y antihumano de la prehistoria, o ha de considerarse como una operación dolorosa que nos ha librado de la enfermedad que nos impedía comenzar una historia verdaderamente humana. Será lo uno o será lo otro, según se descubra si somos, o por lo menos, si queremos ser hombres. Porque pensar que se es humano, queriendo esclavizar o exterminar a sus semejantes, es tan absurdo y contrario a la razón, como sostener que un triángulo puede tener mas de tres ángulos, o como creer que tienen dos pies los que se igualan por sus sentimientos a los que andan en cuatro.

De igual modo, y todavía con mayor y mas poderoso motivo, que llamamos salvaje al que no encuentra otro medio de alimentarse que el de devorar a los débiles y a los vencidos, los hombres que vengan llamarán salvajes también a las naciones que no han hallado otra manera de desenvolverse y acrecentar sus energías, destruyendo o aniquilando a los que contraban a su paso.

¡Ojalá que los que tienen en sus manos en estos momentos el porvenir del mundo, dirijan sus pasos hacia esa aurora que veneramos con mayor unión religiosa que la de los creyentes al saludar al Mesías! De este modo únicamente podríamos dar por santas las amarguras que sufrieron nuestras almas, lavaríamos nuestras conciencias del cieno que en ellas amontonamos y nos libraríamos ante la posteridad de las maldiciones que sellaron eternamente la frente de Caín.

MARTÍN NAVARRO.

Tarragona, Noviembre de 1918.

Seguim la tasca!

Ja ha acabat la terrible guerra, aquesta guerra que representa en la existencia del món una data gloriosa, i que serà recordada i venerada amb la més gran devoció per totes les generacions futures com una nova era de redempció de la Humanitat i la abolicció de totes les tiranies i despotismes.

Els Estats que no vulguin compendrer la trascendental importancia que representa el triomf de les idees noves i no se aprestin a posar al seu poble al nivell dels pobles vencedors que, radiants de llum i grandiositat, se aixecan en aquests moments, vulguent continuar la seva política absolutista i retrògrada, seran arrastrats irremissiblement per la onada de llibertat que se exten per arreu, i els pobles sabran aplicar la seva justícia contra aquells que hauran volgut opresar-lo i retardar la seva evolució social.

Avui es un dia de gran joia per a tots nosaltres, i els nostres cors se omplen de immensa alegria al contemplar l'esclatant triomf dels nostres puríssims ideals, mentre els nostres esperits se organitzen misteriosament perquè la redempció del món no sigui incompleta i perquè tots els pobles hagin sigut dignes de les seves llibertats.

L. COCA.

PERE FRANCESCH

Practicant de Medicina i Cirurgia

Especialitat en Massatge i Glistis

VISITA A DOMICILI

Plassa de la Font 47, entressol

La Cervesa embotellada i pasteuritzada per la Casa Blandinieres

se recomana per a evitar tota mena de contagi d'enfermetats infeccioses.

L'Ajuntament de Tarragona davant la victòria de les nacions que simbolitzen la raó i la justícia

Proposicions aprovades en la sessió última

Excm. Sr.:

La felicitat de la guerra imposa amb apremis ineludibles el compliment d'una obligació sacratíssima envers un jove tarragoní qui amarat d'ideal dongué generosament sa vida en holocauste dels principis de justícia i llibertat encarnats per França i els seus Aliats.

Ens referim a l'heròic GUIDO HECTOR AGOSTINI BANUS mort per dissort davant l'immortal fortalesa de Verdun l'aciac dia 31 d'Agost de 1917 a les quatre i mitja del matí per un abús alemany, car a l'enemic quant al davant dels seus companys de la famosa i tersuda Llegió Extranjera se l'ensava a l'assalt d'unes trinxeres enemigues.

Era en GUIDO AGOSTINI tot cor, impetuós en els seus sentiments i nobilíssim. Les seves idees, els seus principis eren carn de la seva carn. Tots els pensaments grans l'interessaven i la apassionaven; res el deixava indiferent de lo que succeïa en el món. Esclatà la gran guerra i el seu cor generós i el seu esperit cultivat i sensible en rebé immediatament el contrecop. Un pensament el torturava, la nostre passivitat, la general cobardia, el nostre egoisme que ens portava a no interessarnos directament en la lluita al costat de la França amensada i en perill que la noble Anglaterra ajudava ya amb un grapat de valents i abnegats soldats i ell no pogué romandre en el nostre culpable quietisme, no volgué ser-ne còmplice i voluntariament a pesar de quantes observacions li foren fetes per parents i amics anà a oferir-se a la França portant segurament per herència reminiscències heròiques del seu il·lustre avi i del seu pare tot bondat i sapiència.

Un contratemps l'esperave: a conseqüència de l'incompliment de absurdes pràctiques burocràtiques França li tencà les seves fronteres; però no se desanimava fàcilment i l'esmentat incident no feu mes que fortificar la seva voluntat ferria i totpoderosa. Insistí incansable en sa pretensió i per fi logrà ser acceptat voluntari després de no pocs esforços.

Comensà un entrenament pesat, fatigós i aburrit que durà mesos i ell bullia mentrestant d'impaciència per anar al front a compartir les dures penes i fatigues dels *poilus*. Per últim fou destinat a la Llegió de titans que compta amb soldats per héroes i inclús entre aquells gegants de la guerra se feu remarcar immediatament i fou nomenat *caporal granadier* lo que li feu exclamar amb orgullosa tristesa: «ja pertencixo al club dels suïcides». Les distincions no pararen aquí i tal era el seu valor temerari que el portava a cercar els llocs de més perill exposant-se mil voltes cada dia per a salvar un company ferit i a pendrer part en les empreses, mes follament atrevides malgrat que sabia que no podja esperar quartel dels seus ferotges enemics que fou citat per tres voltes en les Ordres del Dia del exercit en termes extraordinariament elogiosos i encomiàstics i fou condecorat amb dos creus de guerra. Possedia ademés la famosa *foutragère* de la Llegió d'Honor.

Se li concedí una ben guanyada llicència i els seus amics que son nombrosíssims en nostre ciutat haguérem la satisfacció immensa de tindre entre nostres brassos fortament emocionats i poguerem contemplar amb admiració i no disimulada enveja la seva bella i energica testa de soldat llegendari, sobre la que havien passat impotents per a abatrela rafagues de foc i tempestes de metralla. Escoltavem embadalits les seves narracions en les que posava tot lo foc de la seva ànima amada de suprema llum ideal, al donar compte del valor llegendari, infinit dels seus companys de lluita i brega, dels soldats francesos en general i de la Llegió Extranjera en particular. Però era inútil provar de fer-li parlar d'ell mateix car a totes les seves qualitats hi afegia una modestia exagerada de infant gran.

Complert el seu permís retorna tranquil a la guerra esparveradora i al despendir-lo un trist presentiment ens assal-

tà que per desgràcia no triga gaire a complir-se. Ell fou el mensatger de la victòria, ell ens l'anuncia amb certesa absoluta i les seves paraules de foc posaren en nostre cor un sediment de confiança i seguretat que no ens ha abandonat mai. La França que inspira tals entusiasmes, tanta abnegació i que ha portat a esforsats campions com el nostre GUIDO AGOSTINI a fer el sacrifici suprem de la seva vida jove i volva no podria ser vensuda i per això ha triomfat. Honor i gloria a tu GUIDO HECTOR AGOSTINI que has estat un modest i obscur actor de la gran tragedia universal. Tu senzill ciutadà català tarragoní has fet infinitament mes per la teva patria que els nostres capdevanters que s'empenyen suïcides en destruir la teva obra.

Per pública subscripció els que ens honorarem sempre en dir-nos amics d'en GUIDO AGOSTINI hem recullit ya mes de 1.200 pessetes que posarem a la disposició de nostre Ajuntament si se decideix a honorar degudament la seva volguda memoria construint per exemple una font que portaria el seu nom i en la que deuria figurar la reproducció de la seva figura intel·ligent en un medalló, que podria col·locarse en un jardí públic de nostre ciutat per a que els nostres infants recordessin sempre al seu gran amic qui tant els estimà en vida.

Desitja i espera confiadament la SOCIETAT AMICS DE FRANÇA que l'Ajuntament farà seu l'esmentat projecte per ser de justícia i que el portarà ràpidament a bon terme com a modestíssim homenatge al heròic tarragoní desaparegut GUIDO HECTOR AGOSTINI BANUS i en el seu nom me permeto pregar a la Corporació Municipal que vulgui atendre aqueixa respectuosa suplica.

Tarragona 12 Novembre 1918.— El President, *Pere Lloret*.

Proposició llegida per el regidor senyor Oliva:

Després de quatre anys i tres mesos de guerra cruenta i cruel Alemanya i els seus Aliats son vençuts per la força de les armes, que amb noblesa i heroisme sens igual han esgrimit França i els seus Aliats, i se veuen obligats a implorar humilment un armistici precursor de la pau.

La nova que ha corregut ràpidament d'un confí al altre del globo ha arborat de fondíssima i reconcentrada alegria el cor de tots els homes qui han contemplat amb admiració diversament creixent els esforços titànics i gegants de tots els combatents, animats els uns per insans i vesanics apetits de dominació i subjecció universal i els altres per l'afany de llibertat al món de crudels tiranies concentrades de com dogal de ferro encadenaven encare als homes en ple segle XXI!

Mentres França, Anglaterra, els Estats Units, Bèlgica i Italia per a no citar mes que aqueixes nacions capdevanteres de la nostra civilització feien el sacrifici suprem dels seus fills gloriosos immolats a millons i dels seus tressors, nosaltres permaneixem crusats de brassos esperant egoïstament els beneficis a recullir dels esforços dels altres. Els nostres governs, mes que miopes, cecs ens han imposat una pretesa neutralitat que ens avergonyeix i ens humilla fonament. Governos ineptes, governs i règimen que han conduït la nació a la ruïna i a l'endarreriment que tots deplorem s'han erigit en definidors i executors de la voluntat del poble quina veu han ofegat previament amordassant-lo per medi de la censura, suspentent les garanties constitucionals i imposant-se per la força de les armes fraticides quant els altres medis no eren suficients. Tant sols aixís ha estat desgraciadament possible que el poble espanyol i sobre tot el català no cridessin a plens pulmons i amb tot el voler de la seva ànima Aliats tota la admiració i agraïment fondíssim que sentíem per ells, tota l'intensa emoció que ens inspiraven les seves gestes heròiques, els seus sacrificis sublims, la seva generositat in-

comparable, la seva noblesa i valor llegendari; tots els sofriments morals, totes les angoixes torturadores que hem compartit de lluny amb ells en les hores amargues, de crudel espera, totes les temenses que ens han corsecat en els negres dies de perill avui remots y llunyans malgrat que perteneixen a un ahir molt pròxim.

Nosaltres dintre de la nostra modesta esfera encara que no ens considerem nets de tota culpa en la passivitat enervadora i depriment general hem empró manifestat repetidament quines eren les nostres simpaties i afany, quin era el nostre voler, el voler de la nostre ciutat i en dos ocasions distintes hem traduït el pensament i voluntat del nostre poble en proposicions de protesta: una contra els barbres bombardejos de París i Londres i l'altre d'excepció contra els qui amb vil cobardia enfonaven les nostres naus pacífiques i desarmades a pesar de la abjecte submissió imposada a la nostra nació per els qui eren cridats a vetllar per la nostra dignitat i a repelir les tolerades agressions atentatòries a la mateixa. I volem recordar aixós avui per que no se ens motejgi de *bulgars*, car no som dels qui correm en auxili dels vencedors! Som dels d'ahir, els de la primera hora, els de sempre; no hem variat ni volem canviar.

Aqueixa guerra prenyada de llibertat i de progrés salvarà i radicarà a la pròpia Alemanya qui veu ja astorada com els seus enemics odiats als qui han combatut amb una crudeltat i ferocitat ja mai igualada, l'ajuden eficaçment sempre generosos a rompre les pesades i ferries cadenes que la subjectaven inconcient als peus d'un tron imperat del que no resta ja per desgràcia mes que la seva obra nefasta feta de sang, desolació, vicis, assassinats, llàgrimes, incendis, cadàvers i ruïnes que cal reparar en la mida de lo possible.

Totes les nacions s'apresten a formar una lliga que faci impossible en l'avenir la repetició d'aqueixes matances horribles i esgarrioses, d'aqueixos assassins col·lectius organitzats sobre base científica que se en diuen guerres i inspirantse en els alts principis morals i polítics del il·lustre i exim President de la gran República dels Estats Units del preclar ciutadà Woodrow Wilson volen formar la ja famosa Lliga de Nacions quins principis directors ha trassat amb incomparable autoritat i previsor sagacitat el mateix. Fora de desitjar que Espanya s'iniciés una forta i fonda corrent d'opinió concient i intel·ligent per a que una volta mes no ens quedem al marge dels demés països civilitzats. Però si Espanya resta per desgràcia muda i sorda a les apelacions universals de la conciencia humana cal que Catalunya tracti de salvarla, o be en últim terme que se salvi ella. Una barrera sortosament franquejable ens separa, per avui, tant sols de la França gloriosa dels nostres amors!

La raó ha triunfat de la força. La justícia iminent que no es un mot ja ascendeix vers les altres cimes en que els ideals tenen perfecte i sublim plasmatió. Una era de pau s'acosta. El regne de la llibertat, igualtat i fraternitat la sagrada trinitat de la gloriosa Revolució Francesa serà per fi possible sobre la terra. Una nova organització mes equitativa i mes justa del treball i de la riquesa se desdibuïja. L'home deixarà de ser el pitjor enemic de l'home. Tothom serà igual sobre la terra i sols a l'intel·ligència i al esforç individual se deurán preferències y proeminències avui odioses. I ja que ens escua la fortuna de viure en aqueixos moments trascendentals i únics en la Historia de l'Humanitat devem celebrar-ho dignament en la mesura de nostres forces i poder exteriorisant l'alegria que ens inunda l'ànima i fent patent el sentiment de fondíssima gratitud envers la França maravillosa i heròica, l'Anglaterra nobilíssima, els Estats Units sublims de generositat, la Bèlgica màrtir, l'Italia idealíssima i intel·ligent, la Sèrvia gloriosa i esforsada, Montenegro indomable, Portugal admirable i previsor, la Grecia de l'il·lustre Venizelos, la Rumania torturada, els llunyans

i desconeguts Japó i China, etc., etc., que ens embarga el cor.

I an aqueix objecte els regidors que subscriuen tenen l'honor de proposar a l'Excm. Ajuntament que acordi:

1.ª L'urgència.

2.ª Fer constar en acte la satisfacció immensa i fondíssima que el poble de Tarragona i el seu Ajuntament han experimentat al anunci de que Alemanya ha estat vençuda i de que ha firmat l'armistici que el gloriós mariscal Foch i l'il·lustre admiral Weymss li han imposat en nom de les nacions Aliades.

3.ª Exteriorisar l'agraïment de la Ciutat i de la *provincia* de Tarragona envers les nacions Aliades celebrant una sessió solemne el proxím diumenge en el Saló Consistorial a les deu del matí a la que se convidarà als Diputats i Senadors per la circumscripció, al senyor President de la Diputació, D. Pere Lloret i Srs. Diputats provincials, a tots els Ajuntaments de la *provincia*, a tots els presidents de les societats polítiques culturals obreres i recreatives de Tarragona i al poble, a la que se pregarà que assisteixin els Srs. Representants de les nacions de l'Entente a quin efecte comissions de regidors deuran anar expressament a invitarlos per a rebre les felicitacions i saludo de Tarragona i la seva *provincia*.

4.ª Adornar i il·luminar els balcons de Cà ia Ciutat com en els dies de gran feste i col·locar junt amb la bandera catalana i de la Ciutat a totes les de les nacions Aliades.

5.ª Assistir corporativament a la manifestació pública que se celebrarà en homenatge i honor de les nacions Aliades acompanyant als digníssims representants d'aqueixes fins davant del Consulat de la invicte Bèlgica.

6.ª Colocar en el Saló Consistorial en lloc ben visible una placa de marbre blanc amb una dedicatoria escrita en llengua catalana alusiva a la gloriosa data que proposem celebrar i als fets que l'il·lustren.

7.ª Donar els noms de França, Anglaterra, Estats Units, Bèlgica, Clemenceau, Lloyd George i Wilson a tanques altres places i carrers de nostra Ciutat i

8.ª Comunicar els anteriors acòrds als Ajuntaments de New-York, París i Londres.

Tarragona 12 de Novembre de 1918.— *Josep Floresvi.—Eduard Oliva.*

Proposició llegida per el regidor senyor Gelabert:

“Excm. Sr.:

Después de més de quatre anys en que els pobles d'Europa es batien desesperadament com si un desig d'exterminació imperés sobre els homes; después de més de quatre anys de guerra, de la més crudel de les guerres, la firma de l'armistici, amb la consegüent suspensió de les hostilitats, ha omplert el món de joia i una immensa alegria té amarant el cos de tots els homes que amb dolor veien com en lluita crudel, a voltes oblidats els principis fonamentals de la Societat i que tan costosos han sigut de mantindre en el transcurs del temps.

Pró, en aquets moments d'intima satisfacció, és un deure de tots els ciutadans i de totes les corporacions públiques, en especial de les que representen un poble, com succeeix amb aquest Excm. Ajuntament, el de contribuir amb el seu esforç a fer que aquesta lluita, que sortosament és acabada, no hagi sigut completament esteril per a el progrés de l'humanitat. Es un deure de tots el que, amb la nostra acció, en l'hora de la pau siguin una realitat aquells principis que en el transcurs de la guerra han sigut preconitzats pels directors dels pobles beligerants i que la humanitat tota hagi acceptat com a millors per a resoldre definitivament la seva organització, de manera, que una guerra, una profunda crisi com la que acabem de passar, no pugui mai més tornar a desballestar el camí de perfeccionament que la vida dels pobles venia seguint.

De tots aquets principis exposats i de totes aquestes aspiracions anunciades

pels directors dels pobles en guerra i que l'humanitat ha acceptat sens discutir, sols volem remarcar les que el honorable senyor President Mr. Wilson ha espatat en el seu Misatge al Congrés el 8 de Gener de 1918. Les 14 bases de aquest Misatge, amb els seus posteriors discursos, en especial el del 27 de Setembre del mateix any en el Teatre de l'Opera de Nova-York, formen una doctrina tan completa que nosaltres no duptem en dir-la l'única que en l'hora solemne de la pau ha de servir de pauta per a resoldre l'organització en que deu basar-se l'humanitat.

Pro, hi ha quelcom en el Misatge de Wilson, que per a nosaltres catalans té una especial importància i es el respecte

te que al principi de nacionalitat proclama l'eximí President. Respecte que aquí a Catalunya ha sigut sempre proclamat com el primer deure dels grans Estats, i que per fi, la guerra, ens ha vingut a demostrar que a base d'ell, deuen resoldre les qüestions nacionalistes, a les que tanta importància hi dona Wilson fent preveure que el plet casi secular de Catalunya serà resolt en l'hora solemne que s'apropa.

Aquesta sola circumstància faria que nosaltres creguessim un deure el exposar nostra pública conformitat amb el programa de Wilson, prò, per si fos poc, el President ens parla en el seu Misatge i en especial en el discurs del 27 de Setembre de la Societat general

de les Nacions, la que deurà fer que sia una realitat la pau universal; prò no una pau armada que mes que un estat definitiu es un estat transitori per a la guerra: la pau organitzada de tal modo que ni haixi poble que la pugui rompre.

I creyent sincerament els regidors firmants que Espanya té l'obligació ineludible de entrar-hi a formar part; proposem al Excm. Ajuntament, acordi lo següent:

- 1.er L'urgència.
- 2.^{on} L'Ajuntament de Tarragona declara la seva mes gran simpatia pels ideals de respecte al Dret, i'ls sentiments d'humanitat, proclamats per lo eximí President de la República Nord-

americana Mr. Wilson amb motiu de la gestió de les proposicions de pau.

3.er Dirigir-se als poders públics expresentant els fervents desitjos de que l'Estat espanyol integrant-se en la Societat de les Nacions; contribuï a que dit organisme garanteixi la pau permanent i la llibertat dels pobles.

4.^{on} Dirigir-se als diputats per la circumscripció i als senadors per la província a fi de que demanin al Govern l'urgent regoneixement de la nacionalitat de Catalunya.

Casal de la Ciutat 14 Novembre 1918.
—Gilabert.—Floresvt.—Montagut.—Ventosa.

XACOLATE ORTHÍ-TARRAGONA

PRODUCTE PUR i de PRIMERA CALITAT : El més RIC EN CACAO : Aliment NUTRITIU per excelència

Notes ciutadanes

Onze de Novembre de 1918

Es, tal vegada, avui, el dia que'l Ciutadà agafa la ploma amb mes voluntat, amb mes convicció, amb aquella fermesa i serenitat que's té sempre que un hom ha complert amb un dels deures mes sagrats o que ha aconseguit quelcom que li deixa l'ànima envoltada d'un plascent goig suspirat de temps ensà.

La ploma del Ciutadà escriu avui la paraula PAU, després d'uns anys— anys, horror!—de no poder ni mentarla, perque uns homes que s'havien encasquetat l'esser dominadors del món, varen rompre contra tot ser humà que no era idòlatra, com ells, d'una fera amb apariències d'home, a l'objecte de poder sortir triomfants amb les seves ambicions de domini mundial.

Pero l'experiència ensenya que l'ambició no pot niar en cap cor que tingui una engruna, per petita que siga, d'humanitarisme, i en aquesta ocasió, l'amarga experiència els ha demostrat als alemanys, qui ni amb tota la preparació que havien donat a les seves generacions, ni els artsartats criminals de que s'han valgut per a matar a uns quants mil·lions d'homes, dones i criatures, atemoritzant—o, quan menys, volgut atemoritzar,—a tota la humanitat, de res els hi ha servit, doncs ja veiem com al final han hagut de recorre a entonar el clàssic *kamerade*, tots com un sol home, als peus del gran Foch, el qui, a l'escollar-los, momentàniament els hi ha fet confessar el *mea culpa* en aquest horrorós desgavell universal.

L'onze de Novembre del mil noucents divuit serà, d'ara en avant, una fetxa que assenyalarà una nova era de Pau a tot el món; per això el Ciutadà, goijós per haver acabat amb el militarisme prussià i amb totes les seves derivacions, exclama avui, amb mes convicció que mai, amb mes fermesa, si hi cab, que la que sempre ha sigut norma dels seus actes:

Visca la Llibertat dels pobles!
Visca la Redempció del món!

els que amb més calor se discutia, ja que era quan se desllindaven els camps, incorporant-se cada hom rera els que els seus sentiments, les seves ideallats, el cridaven.

I anem al cas.

En el calor de una discussió en la que fermament els contrincants sostenien llurs opinions, nostre amic apostà un sopar a que les predicacions que ell feia serien complertes i a tal efecte i com a prova, les deixava escrites en una tarja en la següent forma:

L'Alemanya demanarà la Pau, però d'elles ses colonies i pagarà indemnissació de guerra.

Ramón Huguet Jacoba
Tarragona 26 d'Agost 1914.
Després de la primera derrota dels aliats.

En aquell dia i durant casi quatre anys el contrincant permanent no perdria ocasió de fer-hi brometa i cada victòria teutona, implacablement, repetia a nostre amic, amb burleta cantarèlla, el contingut de la tarja...

Mes, han canviat els trunfos. Els exercèits de la Raó i la Justícia han aplastat al monstre que volia esclavitzar sota un jou de ferro a la humanitat i l'Alemanya ha demanat la Pau. La profecia s'ha complert i avui nostre amic, radiant del triomf i de la fè posada des dels primers moments en els pobles aliats que li portà a fer la seva profecia, no pot fer efectiu el sopar objecte de la juguesca perque el contrincant are resulta que és aliadofill!

RENOVACIÓ felicita coralment al seu volgut amic En Ramón Huguet Jacoba per l'èxit de la polèmica, i es promet ben prompte brindar tots junts per la amb tanta fè esperada victòria, la que no duptem ha de portar per sempre més la pau a la humanitat, imposant la justícia i llibertat als pobles oprimitos. Per la pau brindarem, per la llibertat hem de treballar, hem de lluitar; estem en els moments supremes. Si no logrem portar al problema de nostra llibertat, el problema de Catalunya, a on ens escoltin, pobre de Catalunya!

Més, la fè que tots hem tingut durant aquets últims anys, que ha sigut continuadora de la fè que tenim en Catalunya, ens fa esperar una nova victòria, i allavors, amics, com hi brindarem per ella!, per nostra estimada mare! Visca sempre Catalunya! Visca la Llibertat!

sobre tot dels permanents, desapareixerán per exageració, com desapareix una epidemia de cólera, per exemple, per exageració de creixement dels microbis, que propagant-se desmesuradament i cansats de fer mal, desapareixen.

Ja veiem els grans autòcrates, grans microbis que sostenien l'epidemia, que desapareixen, seguits d'una munió de microbis coronats.

L'epidemia toca a sa fi. Ha costat en la última guerra molts mil·lions de víctimes.

Pobre Humanitat que encara necessita tanta sang per a fer un pas endavant en el Progrés.

X.

CASA COCA

COMTE DE RIUS, 7 - TARRAGONA

Respalls de tota mena, especialitat en articles de pell i per a viatge, hules per a llits i taules, gutaperxes i linoleums.

X.

CASA COCA

COMTE DE RIUS, 7 - TARRAGONA

Respalls de tota mena, especialitat en articles de pell i per a viatge, hules per a llits i taules, gutaperxes i linoleums.

La Marsellesa

I

¡A l'arma, a l'arma, fills del poble, el jorn de gloria ja ha arribat!
Pels tirans alça xusma innoble sos pendons enllotats en sang.
Oiu, oiu com, fer, udola
L'esbars famélie d'eixos llops;
el poble apura el fel a glops,
i, encès de rabia el cor tremola.
A l'arma, ciutadans!
Alcem el sometent!
¡L'airat jovent
banyi ses mans
en sang de vils tirans!

¡Trossetge, coratjós,
el poble
son jou ignominiós!

II

(A SOLO)

¡Fills de la terra catalana,
abans morir que ser esclaus!
Soni ja l'alarmat campana!
Muirin ja els opressors malvats!
De nou a indigne vassallatge
vol enjunyir nos bando astut;
Malhagi el poble si un minut
soporta estúpit tal ultratge!
A l'arma, ciutadans!
Alcem el sometent!
L'airat jovent
banyi ses mans
en sang de vils tirans!

A l'arma, a l'arma, fills del poble,
el jorn de gloria ja ha arribat!

III

Rompem la inercia que ens degrada!
El poble lliure és poble fort.
Llibertat, llibertat aimada,
en ton foc s'han trempat ja els cors!
Baix tos pendons, cantar victoria
podrem al fi de greus faties;
i a l'espigar tos enemics
veuran ton triomf i nostra gloria.
A l'arma, ciutadans!
Alcem el sometent!
L'airat jovent
banyi ses mans
en sang de vils tirans!

Avant el poble denodat!
Lluitem per nostra llibertat!
Avant el poble!
El jorn de gloria ja ha arribat!
Avant!

J. A. CLAVÉ.

Els Nacionalistas i la Pau

Els qui sentim el nacionalisme català amb tota sa integritat, i que per lo mateix hem format desde'l primer moment al costat dels paissos qu'en la gran guerra encarnen l'ideal de deslliuració de pobles, hem de saludar la victoria esclatant dels Aliats com el sintome gloriós de la propera revindicació dels nostres drets com a catalans.

En el vinent Congrés de la Pau, aon d'una manera definitiva quedará patentitzat i garantit el dret dels petits pobles a viure una vida independent, devem els catalans fer oír la justícia de les nostres aspiracions si no volem veure per sempre més la nostra patria esclavitzada pel jou de poders estranys. Es ara, doncs, en l'hora de les grans reparacions, que tots els que volem una Catalunya lliure i forta ens apremem a unir-nos a l'entorn de la bandera sagrada de la patria per a que aixis, disposats a sacrificar-nos per Ella, ens fem dignes de totes les llibertats. El moment és decís per a la nostra patria Catalunya. De nosaltres i sols de nosaltres depend que en un jorn no llunyà torni a ésser rica i plena.

Sportives

Hip, hip, hip ¡Hurra!

A las onze del mati del dia onze, del mes onze, foren disparades cent onze canonades, anunciant al món l'acabament d'un campionat entre el dret i la justícia, en contra del desvergonyiment i l'ignominia. Els campions de la democràcia, lliberadors dels pobles oprimitos, han vensut amb totes les regles del joc a sos socials, quins havien usat i empleat totes les artimanyes penades per els reglaments de la humanitat.

Els atletes tarragonins, els fills de la Tarraco augusta, corspresos d'aquesta magistral victoria sense artimanyes, han lliensat a l'espai l'estrident ¡hurra! de la victoria que en els camps de batalla ofegà l'espatec de la metralla.

I avui, igual com sabéren honorar i homenatjar al heroi en H. Guido Agostini, qui sacrificà sa vida en holocaust d'un ideal de llibertat i justícia, rendiran tots homenatge d'admiració a la ultrajada, a la devastada Bèlgica, en la manifestació que per sa propia iniciativa rendirà avui tribut per a celebrar

el conqueriment de la llibertat perduda i la eixida d'un sol esplendorós per a la humanitat tota.

OLIMPIC.

Eladi Serret

Pobre amic. L'avara mort no li ha donat ni temps per a plorar la pèrdua de la seva estimadíssima esposa.

Quan més falta feia en aquet món per a pogueu cuidar i dirigir la vida de dugues tendres criatures, fruit del seu puríssim amor, ha mort el nostre bon amic En Eladi Serret, fill de Montblanch.

Amb el seu amable tracte havia adquirit, en els pocs mesos de residència en nostre ciutat, moltíssimes relacions i fondes amistats que avui es troven amb l'ànima dolorida per la pèrdua del bondados company.

En política havia conreuat sempre els verdaders ideals catalanistes democràtics, no havent pogut fruit de la sensació de una Catalunya lliure que tant ell somniava.

Descansi en pau.

Rebin els seus estimats pares, germans, filletes i demés familia l'expressió de nostre més profund sentiment.

NOVES

Per manca d'espai deixem de publicar varis articles, entre ells el d'en Carles de Viana i el «Noticiari de Barcelona». Els publicarem en el número pròxim.

GABRIS REGIS, són els millors
SASTRERIA DE F. GABRIEL
Plaça de la Constitució

“El peregrino curioso”
(Una setmana de revolució a Espanya)
Sensacional fòllet de 100 pàgines
Preu: 0'35 ptas.
Demanen-los en totes les llibrerias
y Casa Editorial Monclús
= Tortosa =

Casa Llauradó

San Agustí, 19

Rebudes les més selectes novitats en

PELLETERIA : ROBA BLANCA
JERSEYS : VELLUTS : TAPICERIES
LLANES PIRENEUS : TAPETS
EDREDONS : MANTES : ASTORS
CORTINATGES : LLANERIA : SEDERIA
I LENCERIA

GÈNEROS DE PUNT, DE LLANA
I DE COTÓ

300 ABRICS DE SENYOR CLASSE
EXTRA A MEITAT DEL SEU VALOR

A pesar de les circumstàncies actuals els preus en tots els articles son en extrem limitadíssims.

Juguesca

En els victoriosos moments actuals és curiós el següent cas que mostra la fè que en els Aliats tenia un volgut amic nostre, en aquells freturosos dies de l'Agost de 1914, en que tan ardidament agresiun se produien nostres germansófills, i en el que eren al ensemps

Després d'haver portat a la França, durant quatre anys de guerra, el concurs del meu amor i del meu optimisme, avui em trobo a celebrar el seu triomf amb tots aquells qui com jo varen saber pendre part en els seus dolors.

RICARD CUBELLS.

Comentari

Alemanya era el primer Cuartel del Món, amb l'Exèrcit més nombrós. No pot ésser l'ideal del Món convertir-se en un gran Cuartel.

La majoria dels Estats seguiren el sistema Alemany en defensa propia. Els Exèrcits aumentaren i el gasto també, absorbint bona part dels Presupostos. Gasto inútil i perillós per a les Llibertats del poble. Era la ruina de les Nacions y lo que arruina no pot durar.

Per fortuna l'ideal alemany s'es enfonsat. L'epidemia dels grans Exèrcits,

LA SASTRERIA DE A. Gavaldá

TÉ EXPOSADAS LES ULTIMES NOVELTATS EN FURINS PER A AQUESTA TEMPORADA

PREUS AMB ECONOMIA

Mendez-Núñez, 6, ent.
TARRAGONA

TALLER DE CERRALLERÍ
— DE —
JOSEP GIL SABATÉ
CARRER PORTELLA, 9
TARRAGONA

Báscules, Balances
i Romanes.
Reparacions de to-
tes classes.

GRANS MAGATZEMS
Las Baleares

Sabateria : Sombrereria : Camiseria : Corba-
teria : Géneros de punt : Especialitat i grans
existències en mitjes i mitjons.

ROBA BLANCA PREU FITXO
TELEFON 116

Confiteria i Pasteleria
— DE —
Francisco Tuset
(Ex-dependent de la
casa Palá)

Gros assortit en repos-
teria : Tortades reple-
nes i Pasta de Brioxs.
Especialitat en Pastes
seques : Carquinyolis i
Borregos : Xarops i
Horxates.

RAMBLA S. JOAN, 41
TARRAGONA

Impremta : de
Llorens i Cabré

Fortuny, núm. 4
: Tarragona :

TINTORERIA MODERNA
de Angel Alcoverro

Unió, 33. — Taller. Gasómetro, 32. — TARRAGONA

SUCURSALS A GANDESA, VILLALBA, BOT I BATEA

L'amo d'aquesta tintoreria té'l gust de posar en coneixement de la seva nombrosa clientela i del públic en general que ha rebut un immens assortit en colors de la present temporada i en especial els negres de BREMEN. Per a conyenses visiten aquest establiment.

Es renen i tenyeixen tota classe de texits de llana, al i cotó per difícils que sigan.

Es renten i tenyeixen sotanes i manteos en negres especials.

Es renten en sec trajes de senyor i senyora, lo mateix que tota classe de cortinatges, tapets, boás, guants, estors, mantel·lines, gorres, etc.

Els negres es tenyeixen en colors.

Especialitat en els planxats sens perjudicar els texits.

Gran rapides en els dols. Se serveixen els encàrrecs amb promptitut.

GRAN REBAIXA DE PREUS

No confondre-s: Tintoreria Moderna, Unió, 33 - Tarragona

Hotel Internacional

Recentment inaugurat

Confort modern

COMTE DE RIUS, 17
I AUGUST, 26
TARRAGONA

HIMALAYA

El rei dels
licors estomacals

FABRICANTS:
Fills de Joan Vilá Granada

MARCA REGISTRADA

Gran Diploma d'Honor
en l'Exposició
de Buenos Aires

Demanen en els cafés
i pasteleries

Indicat per a casaments,
batetjos i banquets

Fábrica de Braguers i
de Aparatos Ortopedics
(TRENCA TS)

EL BRAGUER ARTICULAR-
REGULADOR sistema MONTSE-
RRAT es el més práctic i modere
per a la retensió i curació de les
hernies per cróniques i rebel·des
que siguin.

Grans existències de BRA-
GUERETS DE GOMA per a la
radical curació de les hernies de
la infancia i tot lo concernent a
Cirurgia i Ortopedia.

ESPECIALITAT
EN LA CONSTRUCCIÓ DE
FAIXES YENTRALS

Casa Montserrat
UNIÓN, 34 TARRAGONA

COLMADO CENTRAL

— DE —
Frederic Miret

Fruites fresques, embu-
tits, fiambres, conserves
vins, xampany i tota
classe de comestibles.

Unió, 28 TARRAGONA
TELEFON 245

Instal·lacions
— DE —
Electricitat i aigua

Lampisteria en general

Timbres — Teléfans

Material Eléctric

Antón Montesinos
Apolaca, 27
TELEFON 324
TARRAGONA

STOCK
Michelin i Dunlop

Accesoris i pe es soltes per a
Bicicletes,
Motocicletes
i Automovils

Oils lubricants, betzines i bu-
jies — Vulcanització i venda
de pneumatics i càmeres per a
tota classe de Autos.

Despatx i Exposició: Masden i C.
Unió, 32 :: Teléfan 259
Garage

TARRAGONA

Casa Lliteras

Recomana al públic
sos acreditats Cafés

Torrefacció diària

Gran assortit de arti-
cles del ram de ultra-
marins.

Garantia absoluta amb
la qualitat dels seus
géneros.

Servei a domicili

MAJOR, 3
TELEFON 241
TARRAGONA

Societat de socors mutu
TARRAGONA I SA PR VINCIA

dels cassos de vellesa, mala'ia, invalidesa, viude'at i mort

Inscripta en el Govern civil i en la Comissaria general de Seg, segons mana la Llei.

Director facultatiu:
DR. RABADA

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla Sant Joan, 90, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7—TARRAGONA

Menjadors del Jardí
de Francisco López

AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16
TARRAGONA

Se serveixen cuberts des de 1 pessetes en
endevant i a la cr

Hospedades per temporada reus con-
vencionals.

Habitacions amb llum eléctrica

CLÍNICA I CONSULTORI
PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i anàlisis micro-químico d'orina.
productes patològics. Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADA
Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del
Dr. Fargas i Melge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.
Per a'ls pobres, franca d'illuns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 4 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 90, entressol.—TARRAGONA

MOSTELLE
(RAIMOST)
Suc de raims sense alcohol

The Grape, Juice G. L.
Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic

Un excelen refresc

El millor aliment en les malalties
i convalescencia

Se ven per tot arreu

Sastreria
Novitat
— DE —
Lluís Montserrat

PORTALET, 1
PLASSA DE LA FONT, 51
TARRAGONA

Petit Versailles
Bar de Moda

Refrescos-Café-Licors-Dolços

Explendit servei
de Restaurant

Piano eléctric - Overt dia i nit

Rambla S. Joan, n.º 49
Teléfan, 242
Tarragona

Per a bons
EMBUTITS
— de —
totes menes
— a la —
TOCINERIA
— de —
Antoni Ventura
Unió, 41
Tarragona

PAPERERIA
I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —
Joan M. Piñol

Unió, 1 — TARRAGONA — Teléfan 181

Gran assortit de llibres ratllats de totes menes i tamany : Es-
cribanies : Plumes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc

Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat

Postals de totes menes i albums per a les mateixes

PREUS SUMAMENT BARATOS

Unió, 1 - Tarragona